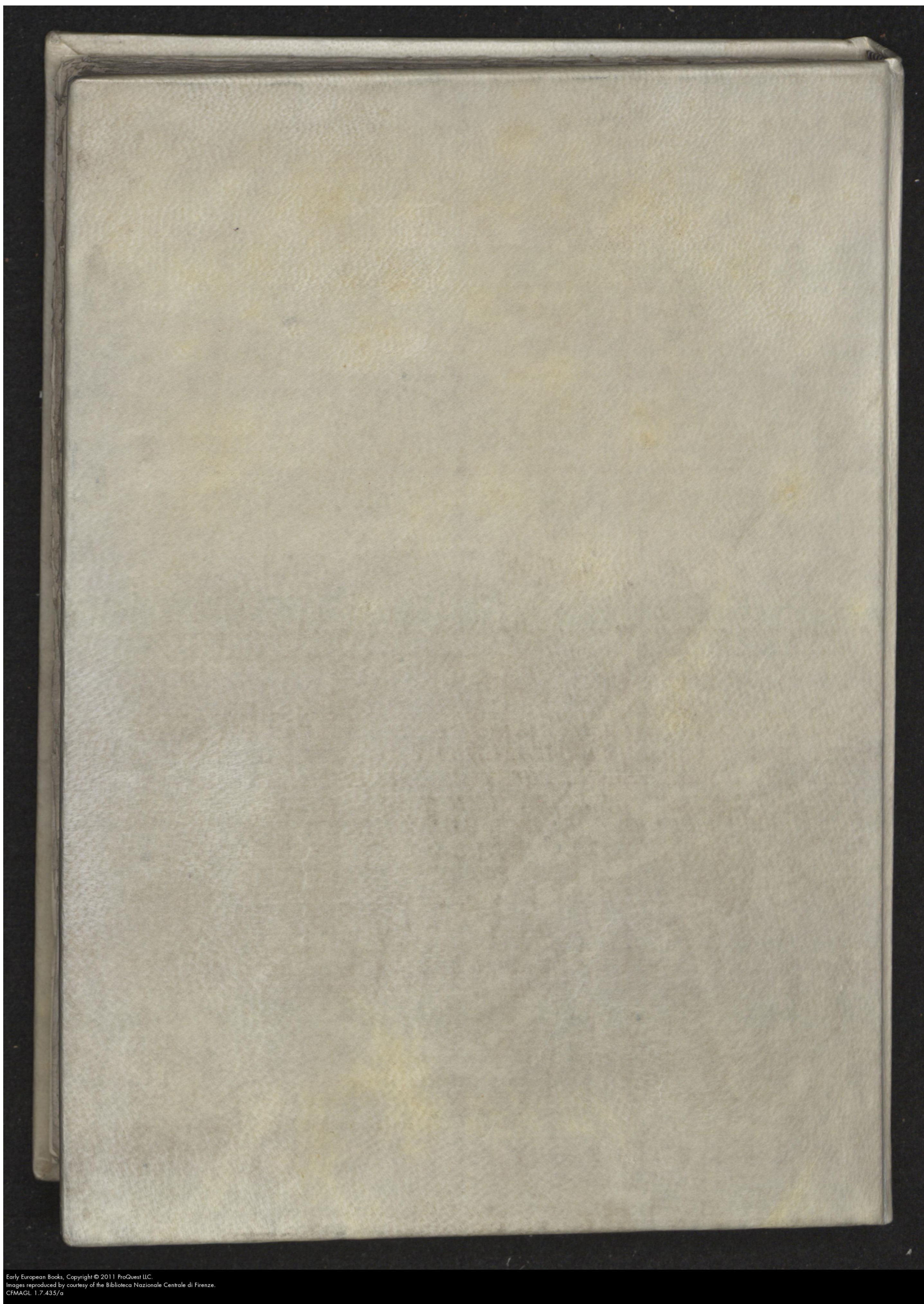

1
7
435

COMMENTARIUS
CAROLI PATINI,
IN
ANTIQUUM CENOTAPHIUM
MARCI ARTORII,
MEDICI CÆSARIS AUGUSTI.

PATAVII, M.DC.LXXXIX.
Ex Typographia Seminarii.

SUPERIORUM PERMISSU.

Ἰατροὶ φήμῃ μὲν πολλοί; ἔργῳ δὲ πάγχυ βαιοί,

Medici fama quidem multi; opere verò valde pauci.

Hipocrates in Arte.

Impensa Monumenti supervacanea est, Memoria nostri durabit, si vitam meruimus.

Jul. Frontinus.

ILLU-

ILLUSTRISSIMO VIRO D.

D. JOANNI GEORGIO VOLKAMERO, ARCHIATRO CÆSAREO,

CAROLUS PATINUS.

Uærenti mihi multùmque cogitanti qui possem quàm plurimis prodesse, si quando studia medica intermitterem, nulla major occurrebat, quàm si abstrusas antiquitates per multa sæcula reconditas, Commentariis nostris ornatas, Reipublicæ Litterariæ exponerem. Sic studiorum vicissitudine, utriusque asperitatem demulcere conatus sum; ut continua in his aut illis medicandi suavitate, vitæ miserias, invidorumque hominum nequitiam illudere liceret. Hanc mihi philosophiam inseverat Guido Parens optimus, veram equidem languentis animæ medicatricem.

Exulent qui antiquitates a Medicis non indagandas autumant, ab eorum, ut ajunt, arte planè alienas, jam sepultas, & corruptas. Quasi qui valetudinis curam suscipiunt, elegantioribus litteris valedixissent, quas, proferre audeo, supra cujuslibet sortis homines excolunt. Nescire quid ante quàm na-

tus ſis, acciderit, id eſt ſemper eſſe puerum, *inquit Cicero; Quantum egregios homines juvet hiſtoriarum peritia, hùc adducere noſtri non eſt propoſiti: At hæc maximè in antiquis ſignis ſe prodit, quorum indagationem qui neglexerit, ſe a litterarum cultura alienum profitebitur. Utinam non periiſſent illa Philocori Athenienſis opera, Atticas omnes Inſcriptiones, ut refert Suidas, continentia: Utinam & Polemonis* Στηλοκόπαι *voluminibus temporum inclementia parcuiſſet, in quibus Græcarum civitatum* ἐπιγράμματα *collecta erant, operibuſque Ariſtodæmi, Neoptolemi, Pariani, Suetonii,* περὶ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι παιδίων, *ac aliorum ejuſmodi perpetuò deſiderandorum. Ex his enim quamplura nos latent, & opinor æternùm latebunt, Græcarum Rerumpublicarum inſignia facinora hiſtoriam maximè illuſtrantia. Egregium eſt Ciceronis teſtimonium,* Cognoſcat etiam orator rerum geſtarum & memoriæ veteris ordinem, quem laborem nobis Attici noſtri levavit labor, qui conſervatis notatiſque temporibus, annorum ſeptingentorum memoriam uno libro colligavit. *Sed fruſtra deblaterantes illos homines ad honeſtiorem vivendi normam hortarer, quos invidia inſcitiaque totos occupat. Abſit de vilioribus iſtis animis ultrò verba facere, & ad illuſtriſſimam convertamur.*

Tuam interpellari patiaris, Vir optime, dum hoc ARTORII *monumentum publici juris facere decrevi, quæ illud protegeret. Nec paterna ſolùm aut mea tecum jam a multis annis contracta neceſſitu-*

situdo id cupit, tuam sollicitat benevolentiam ipsa res, ne Medicus Cæsareus alienæ committatur quàm Cæsarei Medici tutelæ. Ille feliciter Cæsari Augusto inserviebat, Tu LEOPOLDO Augusto Cæsari, ambobus, Romanis Imperatoribus, optimis maximisque Principibus.

Faveas itaque meis votis, & Cenotaphium M. ARTORII è Græcia nuper ad Nos allatum, læto animo suscipe. Beneficium grata persolvet posteritas; heroicas tuas virtutes majoribus fortè honoribus repensura. Cæsareum esse Archiatrum, Academiæ Germanicæ Præsidem, Eruditorum lumen, & ægrotorum solatium, famam non modò Tibi vivo, sed quamdiu Musas reget Apollo, adeo asserunt; ut si defuerint statuæ, eadem mirabitur non erectas fuisse.

Vale, vir Illustrissime, Norimbergæ, Germaniæ & Orbis litterati decus.

Scribebam Patavii, IV. id. Sept. quo Romani celebrabant olim Natalitia ASCLEPI, M.DC.LXXXIX.

Μάρ-

INSCRIPTIO.

Μάρκον Ἀρτώριον Ἀσκληπιάδην

Θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Ἰατρὸν

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος τῶν Σμυρναίων

Ἐτίμησαν Ἥρωα πολυμαθίας Χάριν.

Verſio.

Marcum Artorium Aſclepiadem,

Dei Cæſaris Auguſti Medicum,

Senatus Populuſque Smyrnæorum

Honoravit Heroem, polymathiæ gratia..

COM-

ΜΑΡΚΟΝΑΡΤΩΡΙΟΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ
ΘΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΙΑΤΡΟΝ
ΗΒΟΥΛΗϗΟΔΗΜΟΣΤΩΝΣΜΥΡΝΑΙΩΝ
ΕΤΙΜΗΣΑΝΗΡΩΑΠΟΛΥΜΑΘΙΑΣΧΑΡΙΝ

SMYRNÆVM ARTORII MEDICI MONVMENTVM
Patavii, in Ædibus Patinianis, MDCLXXXVII.

COMMENTARIUS
IN
ANTIQUUM M. ARTORII MONUMENTUM.

UO tempore Smyrnam Jonicarum urbium pulcherrimam terræ motu eversam audivimus, nostram recreavit mentem tantæ calamitati ereptum fuisse pretiosum hoc marmor, Illustris viri memoriam vindicans & asserens. Cum innumeris antiquis Smyrnensibus cimeliis procul dubio periisset, ni mercatori tum suo marsupio consulenti, tum in mei gratiam indaganti occurrisset, qui illud emere & Venetias aduehi curâsset, brevi ad ædes meas deportandum. Bene veneris, o Medice, qui ægrotantem animam subleves, & post trecenta lustra quibus spirare desiisti, Medico fortunæ procellis fatigato, invidorum & pravorum hominum mores peroso, opem feras.

Sex circiter pedibus Venetis altum est hoc monumentum, longum duobus cum medio, in vertice quàm in basi paulò angustius. Inscriptionem plano marmori insertam non esse notandum est, quin quò fortassis offensionem effugeret, dolato marmori, ad duas tres-ve, ut loquuntur fabri, uncias penetrata, incisa est. Deesse præterea Viri stantis caput, nimiumque detrita esse duorum puerorum capita, temporum injuriæ imputetur, quod reparari curavi, eximii sculptoris Philippi Parodi Genuensis operâ, cereum tam affabre adaptantis, ut marmorei antiquique jacturam summopere elevaverit.

M. ARTORIUS stat tunicatus togatusque, ut solebant istius temporis Græci: Palliatum alter censeat, me non improbante, De quo Rosinus, *l. 5. c. 32.* hic describendus est. *Usus autem togæ proprius Romanorum fuit, ut Græcorum pallium. Itaque Togati pro Romanis dicti, ut Palliati pro Græcis. Et fabulæ togatæ fuerunt, in quibus Romani inducebantur: Ut palliatæ, in quibus Græci, & Galli, atque Hispani, teste Strabone. Togati vocati, qui victum cultum Romanorum adsciverunt.* Quare Suetonius: *Augustus*, inquit, *intervaria munuscula togas insuper, & pallia distribuit, lege proposita, ut Romani Græco, Græci Romano habitu uterentur*: Cicero pro Rabirio, objectum dixit Rabirio *quia Alexandriæ palliatus fuisset*. Et Scipio accusatus inquit Livius, *quia cum pallio, crepidisque inambulasset in gymnasio*. Cicero etiam objiecit Verri, *quia steterit soleatus* *Præ-*

Prætor cum pallio purpureo; Et in Antonium dixit de judice Græco Romæ judicante: *Judex modò palliatus, modo togatus*.

Dextram ARTORIUS porrigit ſedenti juveni, etiam tunicato togatoque, quemadmodum in ſexcentis aliis monumentis ſimile videre eſt.

Pedibus plane nudis ſcalptus eſt: Cujuſmodi multas ſtatuas græcas obſervare licuit. Stantem mortuum ut in pleriſque monumentis ſepulcralibus exhibet noſtrum marmor, cui ſedens filius vel affinis vel amicus vel fortè qui memoriam condidit, ęternùm valedicere videtur, ſolemnibus his verbis ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ, *Bene valeto*, quaſi etiam afflictus diceret, *non te ampliùs videbo*. Sedens verò calceatus eſt, toto pede texto, ſuperiori calcei parte habenis devincta. Hinc inde adſtant duo pueri tunicati ad miniſterium parati; alter oræ monumenti innixus, alter tibiis decuſſatim poſitis, quaſi lugentes & Patroni mandata expectantes: Similes planè obſervantur, marmora inter Oxonienſia ſeptimo & ſexageſimo ſeptimo. Pueros autem viris miniſtrandos, & fœminis puellas effingere ſolebat antiquitas; ut ſi vir & uxor, aut frater & ſoror, ejuſdem marmoris aream occupent, illi puer, huic puella juxta apponi ex variis monumentis conſtet.

Cippus hic eò majoris æſtimandus eſt, quò non a filiis hæredibus aut amicis pro more, ſed ab univerſa Smyrneorum Republica, civem ſuum honorante poſitus eſt.

Multa paſſim occurrunt apud Antiquos teſtimonia quibus privatos homines a ſua civitate honoratos fuiſſe conſtat. Illuſtris ſemper fuit ſeptem urbium de patria Homeri contentio.

Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Σαλαμὶν, Χίος, Ἄργος, Ἀθῆναι.
Septem urbes certant de ſtirpe inſignis Homeri,
Smyrna, Rhodus, Colophon, Salamin, Chius, Argos, Athenæ.

Porro præter memoratas in diſticho civitates, mea aliorum populorum numiſmata & procul dubio antiqua, ſuo tempore R. P. litterariæ communicanda, majorem fore difficultatem diſceptationemque arguunt; multæ enim ejus imagine ſuas ſignarunt monetas, quem civem ſuum aſſerebant & vindicare conatæ ſunt.

Celebrem Ant. Muſam qui poſt M. ARTORIUM medicinam Auguſto fecit, maximis exceptum fuiſſe honoribus tradunt Veteres. Suetonius, c. 59. *Medico Antonio Muſæ, cujus operâ ex ancipiti morbo convaluerat* Auguſtus, *ſtatuam ære collato, juxta ſignum Æſculapii ſtatuerunt*. Audiamus Plinium, l. 19. c. 8. *Divus certè Auguſtus lactucâ conſervatus in ægritudine fertur, prudentiâ Muſæ, Medici, quamobrem Populus Romanus ſtatuam illi poſuit juxta ſignum Æſculapii*.

De eo Horatius, l. 1. ep. 15. *Nam mihi Bajas*
Muſa ſupervacuas Antonius.

Sum-

Summopere nobis placet ille Cojensium ΚΟΙΩΝ nummulus suo civi XENOPHONTI, Imp. Claudii archiatro, gratulantium, ob impetratam vectigalium remissionem, aliosque honores concessos, de quibus Tacitus, *l.* 12. *Ann. c.* 61. De his fusè egimus nummulum datâ operâ explicantes.

Græcorum Romanorumque historiæ innumeris refertæ sunt exemplis, quibus privati homines a Republica seu Senatu Populoque honorati fuere: Quin & horum multi varia petiere, ab opibus à dignitatibus aliena, sed quæ beneficio famoso publicam existimationem indicarent: Inter Principes posteriorum sæculorum, nullus extitit qui de se benè meritis, majorem hujus generis gratiam præstiterit ac Serenissima Respublica Veneta. Quot in metropoli sua equestres pedestresque statuas erexit? Quot etiam in cæteris sui Dominii civitatibus? Quot omnis generis monumenta virtuti, fortitudini, aut doctrinæ dicata? Hæc certè civium animos ad virtutem ita incitant, ut vitam pro patria perdere consultiùs ducant, quàm illam obscurè retinere, Generososque Exteros ita inflammant, ut privatas res suas publicæ saluti postponere nullomodo dubitent. Felices animas quibus post fata id contingit: Felicem ultimi Romanorum memoriam è vita discedere ita desiderantis.

Decretum hic referre liceat Senatus Thyatireni, qui civem suum Clodium Aurel. Proclum ut *Heroem* egregiè honorat, inter Marmora Oxoniensia relatum.

Η ΚΡΑΤΙΣΤΕΙ ΘΥΑΤΗ ΡΗΝΟΝ ΒΟΥΛΗ ΚΛΩ- ΔΙΟΝ ΑΥΡ. ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΑ ΑΝΔΡΑ ΕΥΓΕΝΗ ΕΠΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΙ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡ- ΓΙΑΙΣ ΠΑΣΑΙΣ ΔΙΑΤΕ ΑΥ- ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.	*Præstantissimus Thyatirenorum Senatus Clodio Aurelio Proclo, Heroi, viro nobili, ob sanctitatem vitæ, & magistratus, & munera publica omnia gesta & ab eo & a familia illius.*

Eodem animo Athenienses Harmodio & Aristogitoni impensis publicis statuas erigi curaverunt. Sic Delii, Alexandro Polycleti filio, marmora inter Oxoniensia 132. & Reginæ Laodicæ, *marm.* 142. & Theophrasto Acharnensi, *Append. marm.* 27. Smyrnenses Pomponio Cornelio, inter marmora Oxoniensia 79. Et Lerennio Septimio Heliodoro, *marmore* 143. Et L. Septimio Severo, *Appendicis marmore* 19. Nec alia deessent exempla, at tempori parcamus.

Multa supersunt monumenta grati Smyrnæorum in suos cives animi, quasi qui publica singulorum existimatione, posteros amore patriæ incenderent. Hæc duo memorantur epigrammata, *in*

Anthol. l. 4. *c.* I. Primùm est in imaginem Theodosii Præfecti Smyrnensis.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον Ἀσίδος ἀρχὴν
Εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν ἀνθύπατον.
Οὕνεκα Σμύρνην ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν· ἐς φάος αὖθις,
Ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην. Hoc est:

Magnum in consiliis Theodosium Asiæ Præfectum
Imagine marmorea statuimus proconsulem,
Quod Smyrnam excitavit & duxit in lucem iterum
Operibus admirandis valdè a multis decantatam.

Aliud honoravit imaginem Democharidis in Smyrna.

Δαμόχαρι κλυτόμητι δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος
Ὅτιγε τὴν Σμύρνην μετὰ λοίγια πείματα σεισμοῦ
Ἐσσύμενος πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσσας.

Demochari, inclyte consiliis, judex, tibi hæc gloria,
Quòd Smyrnam post exitialia damna terræ motus,
Studiosè laborans, rursus civitatem perfeceris.

Multos alios populos Civibus suis delubra, sacella, arasque erexisse innumeris antiquis monumentis patet, quos ut Deos vel Heroes vel conditores coluere, vel benefactores, aut singulares viros agnovere.

Et hæc sunt *incisa notis marmora publicis, per quæ spiritus & vita redit post mortem viris*, de quibus Horatius *Od.* 8. *l.* 4.

In hujus felicitatis partem venisse videtur celebratus hic M. ARTORIUS, Imp. Augusti Archiater, quem ut verisimile est, ob impetrata aliquot beneficia immortalitati asseruit Senatus Populusque Smyrnensis. Forte etiam ob medicí dignitatem, summæ polymathiæ conjunctam. Ad id refertur hæc Pixodari moneta. Filius fuit Cariæ Regis, quem eo pacto curavit sanavitque Dexippus Hippocratis discipulus, ne unquam Cojensibus bellum gereret. Cujus profectò memoriam eleganter conservat nummulus æreus caput Solis ab una parte exhibens, qualem Rhodiæ monetæ præferebant; Ab aversa figuram virilem stolatam stantem, dextra bipennem gerentem, cum nomine ΠΙΞΩΔΑΡΟΥ.

Inquirenti mihi cur monumentum a Smyrnæorum Republica in Civis benemeriti memoriam positum clariora non habeat ornamenta, nil aliud in mentem venit, quàm ut lapidum sepulcralium mos servaretur, quos ultra ornare licitum non erat, ut olim in Monumento Tryphænæ exposuimus. Inscriptionis deinde superbia tanta videtur ut cæteris ornamentis supplere videatur.

Priusquam illam investigemus, tituli nostri ratio exhibenda est. CENOTAPHIUM esse diximus, scilicet vacuum sepulcrum, & imaginarium: Sepulcrum quippe, corporis seu cadaveris erat conditorium. Unde I. C. Florentinus, l. XI. tit. VII. D. De relig. definit

definit *Monumentum generaliter res est memoriæ causa in posterum prodita, in qua si corpus vel reliquiæ inferantur, fiet sepulcrum: Si verò nihil eorum inferatur, erit monumentum memoriæ causâ factum, quod Græci* κενοτάφιον *appellant*. Ratio nominis hæc est, κενὸς Græcis inane τάφος sepulcrum appellatur. Dum illud deficiebat, honoris causâ sæpe CENOTAPHIUM construebatur, & conscribebatur: ut apud Virgilium *l.* 3. *Æneid.*

Solemnes tunc fortè dapes & tristitia dona
Libabat cineri Andromache, Manesque vocabat.
Hectoreum ad tumulum, viridi quem cespide inanem
Et geminas, causam lacrymis, sacraverat aras.

Explicante Servio CENOTAPHII usum: *Credebant enim Veteres, defunctorum animas honores sepulcri carentes, stygiam paludem tranare non posse, unde a Sacerdotibus inventum est exequiarium genus, quod terræ injectionem vocabant; Ut etiam iis qui naufragio periissent.* Quod mirè nostro ARTORII CENOTAPHIO convenit, procellis submersi, dum Româ Smyrnam navigaret, ut infra dicetur. Egregiè docet Humpf. Prideaux in notis ad marmora sepulcralia. *Hæc κενοτάφια frequentiùs ab Antiquis in memoriam amicorum, quos maximo in pretio habuere, præsertim si illi naufragio intereuntes sepulcris caruissent, condita fuere.* Dicebatur etiam κενήριον. Honorarii tumuli meminit Suetonius, *in Claud. c.* 1. ab exercitu Druso excitati, quem Dio κενοτάφιον nuncupat: Τίμας καὶ εἰκόνων ἀψῖδος κενοταφίου τε πρὸς αὐτῷ τῷ Ῥήνῳ λαβών. Ita Lampridius in Alexandro, *CENOTAPHIUM in Gallia, Romæ amplissimum Sepulcrum meruit.* Exemplum hujusmodi declarat Inscriptio XXVIII. Appendicicis ad marmora Oxoniensia, temporibus Imp. Antonini Pii.

ΗΡΩΔΗΣ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΚΑΙ	*Herodes hoc posuit*
ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ	*monumentum esse*
ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΕ-	*infortunii sui &*
ΤΗΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.	*virtutis Conjugis.*
ΕΣΤΙΝ ΔΕ ΟΥ ΤΑΦΟΣ, ΤΟ	*Non verò est sepulcrum*
ΓΑΡ ΣΩΜΑ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ	*corpus enim est nunc*
ΚΑΙ ΝΥΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΝΔΡΙ	*in Græcia apud maritum*
ΕΣΤΙΝ κ. τ. λ.	*&c.*

Nota hunc Herodem fuisse insignem sophistam qui Regillam, suam uxorem invitùs occiderat.

Singula ἐπιγραφῆς vocabula jam perpendamus & brevi labore explicemus.

MAPKON. ARTORII prænomen fuisse nullus dubitet. Græcus hic Romanis moribus jam factus, familiæ suæ nomini prænomen admisit, cui fortassis ut infra videbimus, ASCLEPIADIS cognomen adjunctum est. Censuram nostram effugere non possunt qui MAPTΩPION nominant, litteram M. APTΩPIΩ. jungentes; Punctum quippe intermedium spatiumque abundè nobis favet, præterea autores classici non pauci, ARTORII meminerunt nunquam verò MARTORII: At si quis in errore pervicax nonnihil rationis reliquum admitteret, ab hoc eleganti marmore planè docetur.

APTΩPION Ille est Marcus ARTORIUS de quo Val. Maximus, l. I. c. VII. *Quem locum unde potius ordiar quàm a Divi Augusti sacratissima memoria? Ejus medico ARTORIO somnum capienti nocte, quam dies insecutus est, quo in campis Philippicis Romanis inter se exercitus concurrere*, Anno ab V. C. DCCXII. *Minervæ species oborta præcepit, ut illum gravi morbo implicitum moneret, ne propter adversam valetudinem proximo prælio non interesset. Quod cùm Cæsar audisset, lecticâ se in aciem deferri jussit, ubi dum supra vires corporis pro adipiscenda victoria excubat, castra ejus a Bruto capta sunt. Quid ergo aliud putamus, quàm divino munere effectum, ne destinatum jam immortalitati caput, indignam cœlesti spiritu violentiam sentiret? Augustum verò præter naturalem animi in omnibus rebus subtiliter prospicientis vigorem, etiam recens & domesticum exemplum, ut ARTORII somnio obtemperaret, admonuit: &c.* Paucioribus verbis Vellejus Paterculus, l. 2. *Cornu cui Brutus præerat, impulsis hostibus castra Cæsaris cœpit: Nam ipse Cæsar, etiamsi infirmissimus valetudine erat, obibat munia ducis, oratus etiam ab ARTORIO medico ne in castris remaneret manifestè denunciatione quietis territo.* Ejusdem facinoris etsi innominato medico, meminit Florus, l. 4 c. 7. *Pari in meliora præsagio, in Cæsaris castris omnia aves victimæque promiserant; Sed nihil illo præsentius, quod Cæsaris medicus*, ARTORIUS proculdubio, *somnis admonitus est, ut Cæsar castris excederet, quibus capi imminebat; ut factum est.* Ita Xiphilinus: *Cæsar mirabiliter salvus evasit, nam ei antequam prælium committeretur, Medicus somnium narravit, quo eum castris excedere jubebat:* Τῶν ἰατρῶν τίνος. Displicet abbreviatio quæ nominando nostro ARTORIO pepercit. Hunc ARTORIUM celebrant Suetonius Plutarchusque, innominatum tamen, neque Medicum designatum, sed Amicum: Hæc sunt Suetonii verba,

in

in Aug. c. 91. *Somnia neque sua neque aliena de se negligebat. Philippensi acie quamvis statuisset non egredi tabernaculo, propter valetudinem, egressus est tamen, Amici* (certè is est ARTORIUS) *somnio monitus: cessitque res prosperè, quando captis castris lectica ejus, quasi ibi cubans remansisset, concursu hostium confossa atque lacerata est*. Quem locum commentans Jo: Henr. Bœclerus, Germanicarum Musarum decus, olim dum viveret mihi amicissimus, ita illustrat ut sapientiam Romanorum, medicinæque nobilitatem vindicet, contra Robortellum aliosque litteratos, substituentes *Medici* pro *Amici*; inde argumentantes, servos solos diu medicinam Romæ exercuisse. *Absint hæ ineptiæ, absit falsitas*, inquit ille, post Illustres Casaubonum & Torrentium. Errorem ultra demonstrat Jacob Sponius alter heu! amicus noster, in 27. dissertatione reconditarum antiquitatum, quare suprasedeo. Amicum Augusti fuisse ARTORIUM medicum, quod servo non convenisset manifestè docent hæc Plutarchi verba, in Bruto: *Ac Cæsar ut ipse in commentariis prodidit, cùm quidam amicus ejus M. ARTORIUS visionem in somno vidisset, quæ se juberet secedere & facessere ex castris: paulo ante exportatus fuerat, putaveruntque eum occubuisse, &c.* Potuit autem hic ARTORIUS, inquit Torrentius Suetonium illustrans, *honoris causâ, quamquam Medicus esset, in Amicorum cohorte censeri.*

Non prætereundum censeo Lactantii Firmiani l. 2. c. 8. testimonium. *Illud quoque somnium non minoris fuit admirationis, quo Cæsar Augustus dicitur esse servatus. Nam cùm bello civili Brutiano implicitus gravi morbo, abstinere prælio statuisset, medico ejus ARTORIO Minervæ species obversata est, monens ne propter corporis imbecillitatem, castris se contineret Cæsar. Itaque in aciem lecticâ perlatus est: Et eodem die a Bruto castra capta sunt.* Hæc ad eam rem sunt Appiani verba, l. 4. bellor. civil. *Bruti milites mox se verterunt ad oppositam sibi Cæsaris aciem, coactamque terga vertere, persecuti etiam castris potiti sunt: quæ illi communia cum Antonio Cæsare tum absente propter somnium & eam diem cavente, ut ipse scriptum reliquit in suis commentariis*. Dolendum equidem a gravissimo Autore Heroem nostrum Medicum non esse nominatum, hunc tamen designari luce meridiana clarius videtur.

Hujus mortem notat Eusebius *in Chronico* his verbis: *ARTORIUS medicus Augusti post Actiacam victoriam naufragio perit* anno mundi 5170. & v. c. DCCXXIII. Ea autem sic illustrat magnus Scaliger. *ARTORIUS medicus Augusti Medicum Valer. Maximus agnoscit, l. 1. c. de somniis. Familiarem Augusti, Plutarchus in Bruto, eique prænomen Marco fuisse*. Redeuntem itaque in patriam absorpsit mare, quem hoc marmoreo monumento seu CENOTAPHIO honoravit S. P. Q. Smyrnensis.

Egre-

Egregius eſt de ipſo Clementis Alexandrini locus, l. 2. Pædag. c. 2. *ARTORIUS quidem in libro de longa vita ; ſic enim memini, exiſtimat oportere eouſque potum ſolummodo præbere, donec cibi irrigentur, ut nobis vitam paremus longiorem.* ΑΡΤΩΡΙΩΝ ἐν τῷ περὶ μακροβιοτίας. Olim dum viveret amicus meus Petrus Lambecius Cæſ. Aug. LEOPOLDI a bibliotheca, cenſebat unum eſſe Antonium Muſa & M. ARTORIUM, quod etiam confirmavit, Bibliothecæ Cæſ. l. 2. c. 7. his verbis. *Idem Antonius Muſa apud Vellejum Patercul. l. 2. & Valer. Maximum, l. 1. c. 7. culpa negligentium & imperitorum librariorum corruptè appellatur ARTORIUS.* Sed quantum infeliciter conjicerit, arguit abunde Inſcriptio noſtra.

ARTORIUS alter memoratur a Juvenale, ſat. 3.

———*Vivat ARTURIUS iſthîc*
Et Catulus, maneant qui nigrum in candida vertunt.

Latinas ARTURIORUM inſcriptiones omnes hic apponere noſtri non eſt officii, celebres aliquot memorabimus. Romæ viſitur in vinea Cardinalis Carpenſis, baſis e marmore viridi, in qua ſtatuæ tres æneæ ſtetiſſe videntur, fortaſſis D. Auguſti inter Marcos ARTURIOS medicum & tribunum.

M. ARTORIUS M. F. PAL. PRISCUS VICASIUS SABIDIANUS TRIB. COH. XV. VOLUNT. C. R. TR. LEG. VII. CLAV. PIÆ FID. PRÆF. ALÆ I, PANN. PRÆF. MONTIS BERENICIDIS FLAM. DIVI. AUG. PATR. COL.
RATEG. THEBALD. EX VOTO D D.

In Tuſcana, in templo Arcis dicto *nuovo*, ara elegans in cujus tympano inſculptus draco, medio ejus candelabrum, ut memorat Gruterus p. 523. 2.

D. M.
C. ARTORIO C. F. SCAP.
CAPENATO
EQ. LEG. II. ITAL. VIX.
ANN. XLIII. M. VIII. D. III.
K. ARTORIA CONJUGI
ET C. ARTORIUS M. FIL.
VISERIUS
FRATRI DULCISSIMO
CAUSA TESTAM.
FACIUND. COERAVERUNT
IN FRONTE PEDES III-S
IN AGRO PEDES VIII-S

Romæ inter viam Appiam & Latinam reperſus eſt lapis proculdubio ſepulcralis eamdem familiam celebrans, a Reineſio explicatus p. 545.

C. ARTORIUS C. F. SUB.
PACHYNUS
MIL. VET. IN COH. XIII.
VOLUNT. CIV. ROM.
FRENIS EJUSDEM.

pro FRENIS docte ſubſtituit ERANIS, ſcilicet C. illum ARTORIUM Eraniſtam fuiſſe docens, ſeu ſodalem & fratrium; dicunt Galli, *confrere*.

Altera inſcriptio ab eodem doctiſſimo Reineſio relata *p.* 904. conjectu-

jecturam facit ARTURIAM familiam è Græca Romanam, & e Pagana Christianam factam.

X. ΑΡΤΟΥΡΙΑΙ IN ΠΑΚΕ IDUS JUNIAS.

Sic enim arguit in ΠΑΚΕ pro PACE, elementis græcis latinis mixtis. Hâc autem formula veteres Christianos in sepulcris usos fuisse docet passim Roma subterranea, Græcis scribentibus ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ. Unum Asclepiadem designare videtur hoc vocabulum, cujus tamen quadruplicem apud Antiquos significationem observavimus: Nomine cognomine aut agnomine, stirpe, exercitio, & secta. Quatuor quidem Asclepiades nomine scriptores memoravit Stephanus *De Urbibus*: Primum Anazarbensem, qui librum de fluviis scripsit: Secundum Nicæensem: Tertium Tragilensem ex Trhacia juxta Chersonesum & Macedoniam; qui de rebus in tragædia decantatis sex libros scripsit, τὰ τραγωδούμενα. Quartus ab eodem Stephano citatur his verbis; ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ἱστορεῖ τὰς Ναξίνας γυναῖκας μόνας ὀκταμήνια τίκτειν. ASCLEPIADES refert *Mulieres Naxinas* è Naxo inter Cyclades celebri *solas octavo mense parere*. Quodquidem inter mores Græcorum nugas adnumerari meretur. Unum ASCLEPIADEM nominat Suetonius, in Aug. c. 94. *In ASCLEPIADIS Mendetis* Θεολογουμένων *libris lego*, Ægyptium hominem ex præfectura Mendesia, qui Atiam ex dracone seu Apolline concepisse Augustum scripsit: sed de his alias. Quàm mihi placet Areopagitarum decretum Asclepiadem honorantium, quemadmodum narrat Athenæus, l. 4. Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους καὶ τ. λ. Hoc est, *Menedemum & ASCLEPIADEM philosophos ætate juvenes, inopesque accercitos interrogârunt, quo pacto dies totos cum philosophis exigentes, sine ullis facultatibus, tam bono corporis habitu essent? Ipsos verò ut è pistrini præfectis quèmquam advocarent, petiisse: Qui cùm venisset, dixissetque singulis noctibus eos in pistrinum descendere, ac drachmas duas in mercedem utrumque accipere; admirati Areopagitæ, ducentis eos drachmis honorârunt*.

Asclepiadem unum nominat Cicero, de Orat. *Medicum & amicum L. Crassi Oratoris*: Atque etiam, *ASCLEPIADES, quos nos Medico & amico usi sumus, eloquentiâ vincebat cæteros Medicos*. Alter fuit Asclepiades junior dictus Φαρμακίων, qui memorabilis pharmacorum tam internorum quàm externorum compositiones multis libris tradidit, ac præcipuè ulceribus Chironiis & difficilibus sanandis: Vixit Neronis temporibus & frequentem habuit laudatorem Galenum,

lenum, *l.* 1. *de comp. med. cap.* 1. & passim. Ille est qui Niceton Smyrnæum sanavit, cui ad tantam molem creverat corpus, ut loco moveri nequiret. Domitiani medicum sive ἀρχιατρὸν fuisse unum Asclepiadem docet hæc inscriptio, a Reinesio *p.* 608. & Sponio, *in curiosis Antiq. p.* 428. relata.

L. ARRUNTIO
SEMPRONIANO
ASCLEPIADI
IMP. DOMITIANO
MEDICO T. F. I.
IN FRONTE P XX.
IN AG. XX.

Alterius Asclepiadis inscriptionem vulgavit laudatus Reinesius, *p.* 608. & Sponius, *p.* 431. ex qua illum ab Imp. Trajano jus VII. civitatum adeptum fuisse constat.

C. CALPURNIUS ASCLEPIADES
PRUSA AD OLYMPUM MEDICUS
PARENTIBUS ET SIBI ET FRATRIBUS
CIVITATIBUS VII. A DIVO TRAJANO
IMPETRAVIT
NATUS III. NONAS MARTIAS
DOMITIANO XIII. COS. &c.

Et hic fortasse filius fuit aut nepos celeberrimi ASCLEPIADIS Prussæi Bithyni, sectæ conditoris: Alter fuit T. ΑΙΛΙΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ, Augusti (qualis fuit ille nescitur, Antoninum Pium opinamur) libertus, medicus ludi matutini chirurgus, inter Gruterianas inscriptiones legitur, *p.* 335. Alter P. NUMITORIUS P. L. ASCLEPIADES Sevir Veronæ, & MEDICUS OCULARIUS, apud Gruter. *p.* 443. Ad rem nostram propriùs attinet effossus Smyrnæ lapis quadratus, in fastigium desinens, in quo sculpta statua togata ad dextram; ad sinistram cippus quadratus, cui caput senis βαθυπώγωνος impositum, subterque adstans puer &c. cum hac inscriptione a Reinesio vulgata, *p.* 601.

Ο ΔΗΜΟΣ in corona
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΥ.

Quidni ita interpretarer? *POPULUS Smyrnensis hâc coronâ donavit ASCLEPIADEM APPOLLONII filium ARTEMIDORII nepotem.*

tem. De Asclepiade Myrleano sive Apamensi, ut sectæ conditore, suo loco dicemus.

Asclepiades etiam dicebantur qui orti essent è stirpe Æsculapii medici celeberrimi, quem Græci ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ nuncupabant παρὰ τοῦ ἀσκελῆ ἠπιᾶν, *a curando difficilia*: seu ut vult Mercurialis, παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως νοσοῦντας, *quòd ægrotos suaviter exercerent*. Sic qui ex Herculis Ἡρακλέους sanguine procreati erant, quique apud Spartam regnaverunt, teste Plutarcho, *in Lycurgo*, Ἡρακλεῖδαι dicti sunt. Atque etiam Ὁμηρεῖδαι Chienses illi ab Homero genus ducentes. Neque his qui Macedoniam tenuerunt & Alexandrum Asiæ domitorem procreaverunt, multùm inferiores erant Æsculapii filii, qui Messeniæ parti imperaverunt, cùm alteram regeret Nestor, & ad obsidendam Ilion venerunt, ut scribit Pausanias, *l.* 4. Καὶ γὰρ τοὺς Ἀσκληπιοῦ παῖδας στρατεῦσαι φασὶν ἐς Ἴλιον Μεσσηνίους ὄντας: quos paulo post ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΣ nuncupat. Inter illos maximè memoratur Hippocrates, quem Divinum nuncupare ipse D. Augustinus non erubuit. De eo Galenus noster hæc verba facit, *l.* 1. *meth. med. c.* 2. *Siquidem Hippocrati ex ASCLEPIADARUM genere fides est habenda*: Ἱπποκράτει τῷ τῶν ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΩΝ. Idem Galenus docet, c. 1. *Veteres medicos ab Æsculapio oriundos*, ita enim ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΣ convertit doctus ejus Interpres Th. Linacer, *tanquam duces militibus & Reges subditis, imperare ægris voluisse*: Et paulo post: Dum Galenus veteres scribit artem medicam incepisse, posteros perfecisse, memorat *Non parvam litem fuisse eorum qui in Co atque Cnido habitabant, utri videlicet inventorum multitudine reliquos superarent*: Quippe geminum hoc genus ASCLEPIADARUM adhuc in Asia superarat, deficiente nimirum quod in Rhodo viguerat. Erant itaque ASCLEPIADES qui successione quadam hæreditaria acceptam a Parentibus medicinæ cognitionem in liberos propagabant, xcelusis plane alienis familiis. Quare illi τῶν ἰατρῶν παῖδες honorificè nuncupabantur. Egregium legitur epitaphium Romæ, a Grutero relatum, *p.* 634. 1.

Θ. Κ.
ΕΝΤΕ ΦΙΛΟΙΣΙ ΦΙΛΟΙΟ ΚΑΙ ΙΗΤΗΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΗΣ Θ' ΙΕΡΗΣ ΕΓΓΥΘΕΝ ΑΨΑΜΕΝΟΥ
ΣΩΜ' ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΥΙΕΟΣ ΕΝΤΑΔΕ ΒΗΡΟΥ
ΩΣ ΕΠΕΙΣΑ ΔΕ ΦΙΛΟΙΣ ΕΙΣ Ο ΔΕ ΤΥΜΒΟΣ ΕΧΕΙ.

Λ. ΦΟΝΤΕΙΩ ΦΟΡΤΙ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ ΤΩ ΓΕΝΕΙ
ΕΦΗΣΙΩΝ ΒΙΩΣΑΝΤΙ ΕΤΕΣΙΝ, Μ̅. ΜΕΣΙΝ Β̅.
ΗΜΕΡ. ΚΕ. ΩΡ. Ζ̅.
ΕΓΝΑΤΙΑ ΒΡΙΣΗΙΣ ΣΥΜΒΙΟΣ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ.

Dis Manibus
Inter amicos amici & Medici optimi,
Et in institutione sacra consummatissimi,
Corpus Asclepiadis, & filius ejus Veri,
Ut supersim amicis, unus & idem tumulus habet.

L. Fontejo Forti, Asclepiadi origine seu stirpe
Ephesiorum, qui vixit annos XL. menses II.
Dies XXV. horas septem.
Ignatia Briseis contubernalis, memoria causâ.

Docet autem Pausanias, *l.* 2. Æsculapium Epidauri primùm cultum fuisse, deinde Pergami; Traductam postea Dei religionem Smyrnam, condito templo assertam.

Divinam artem profitentes ASCLEPIADÆI dicti sunt; dum stantem naturam confirmarent, labantem repararent: Unde toties apud Græcos ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΩΝ seu ἰατρῶν παῖδες ab exercitio seu opere omnium utilissimo appellabantur: Quo sensu legimus Podalirium Machaonemque in eorum κενοταφίῳ quod Triccenses Thessali erigi curaverunt, ASCLEPIADÆOS nuncupari.

Οἱ δ' ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΙ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
Πρόσθεν μὲν θνητοὶ, νῦν δὲ Θεῶν μέτοχοι.

Non tamen omnibus passim Medicis inditum est id cognomen, sed consummatis & nobilioribus, Æsculapii nomine donari quoquomodo meritis. Eo sensu intelligendum venit egregium illud Pausaniæ medici Siculi epitaphium, in Anthologia relatum, l. 3. c. 15.

Παυσανίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον ἀγχίτεω υἱὸν
Τὸν δ' ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ πατρὶς ἔταψε κόνις.
Ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
Φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνας θαλάμων. Hoc est;

Pausaniam medicum doctum, Anchitei filium
Hunc ASCLEPIADEM patrius sepelivit pulvis
Qui plurimos frigidis labefactatos a morbis
Homines avertit a Proserpinæ thalamis.

Ex Medentium numero ASCLEPIADARUM dicto multa posteris tradita sunt suis autoribus cognomina: Ἀσκληπιὰς herba est, hederæ similis, de qua Plinius, *l.* 27. *c.* 5. Est etiam Collyrium a Celso, *l.* 6. *c.* 6. memoratum. Ἀσκλήπιον species est panacis ab Æsculapio nominata, in honorem filiæ Panaceæ. Ἀσκληπιὸς τροχίσκος Pastillus est, cujus mentionem, facit Aetius, *l.* 14. Est etiam

etiam nomen ſmegmatis aridi a Paulo Ægineta deſcripti, *l.* 7. *c.* 13. Malagma etiam ſignificat dolori ſummovendo, a Galeno l. 7. τῶν κατὰ γένη deſcriptum. Jo. Tzetzes, *Chiliad.* 10. 349. titulum fecit *De ASCLEPIADARUM arte*, Περὶ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΩΝ τέχνης.

Interdum è ſecta nomen habuerunt qui ASCLEPIADIS dogmata tuebantur; ASCLEPIADÆI potiùs quàm ASCLEPIADES dicendi, contra quos Galenus noſter in Eraſiſtratæos, & ASCLEPIADÆOS. *In multis*, inquit l. de Criſ. c. 8. *ſæpius deliravit ASCLEPIADES, & quicunque non norunt Naturas eſſe morborum medicatrices*. Celebris enim fuerat ASCLEPIADES ille ſectæ conditor, Eraſiſtrati olim diſcipulus qui ſcripſit *de acutis paſſionibus*. De quo ita Plinius, l. VII. c. XXXVII. *Summa autem ASCLEPIADI Pruſienſi condita nova ſecta, ſpretis legatis & pollicitationibus Mithridatis Regis, reperta ratione quâ vinum ægris medetur, relato è funere homine & ſervato: ſed maximè ſponſione facta cum Fortuna, ne medicus crederetur, ſi unquam invalidus ullo modo fuiſſet ipſe, & victor ſuprema in ſenecta lapſu ſcalarum exanimatus eſt*. Audiamus iterum Plinium, l. 26. c. 3. *Donec ASCLEPIADES ætate magni Pompeii, orandi magiſter, nec ſatis in arte ea quæſtuoſus &c. Totam medicinam ad cauſam revocando conjecturam fecit, quinque res maximè communium auxiliorum profeſſus, abſtinentiam cibi, aliàs vini, fricationem corporis, ambulationem, geſtationes. Quæ cum unuſquiſque ſemetipſum ſibi præſtare poſſe intelligeret, faventibus cunctis, ut eſſent vera quæ facillima erant, univerſum prope humanum genus circumegit in ſe, non alio modo quàm ſi cœlo emiſſus adveniſſet. Trahebat præterea mentes artificio mirabili vinum permittendo ægris, dandoqne tempeſtivè tum frigidam aquam*. Ejuſdem mentionem facit Celſus, his verbis: *In duas partes medicina diviſa erat, aliis rationalem artem, aliis uſum tantùm ſibi vindicantibus: Nullo verò quoquam poſt eos qui ſupra comprehenſi ſunt agitante, niſi quod acceperat donec ASCLEPIADES medendi rationem ex magna parte mutavit*. Et libro 5. c. 1. *Medicamentorum uſum ex magna parte ASCLEPIADES non ſine magna cauſa ſuſtulit: Et cùm omnia ferè medicamenta ſtomachum lædant, malique ſucci ſint, ad ipſius victus rationem potius omnem ſuam curam tranſtulit*. De eodem verba facit Scribonius Largus, in Præfatione, *ASCLEPIADES maximus autor medicinæ negavit ægris danda medicamenta*. In libro tamen præparationum quem inſcribit παρασκευαστικῶν, *contendit ultimæ ſortis eſſe medicum, qui non ad ſingula quæque vitia, binas ternaſue compoſitiones & expertas, paratas habeat*. Et quoniam medendi ſcientiæ decreta confeſſæ antiquitatis præjudicio firma tenenti ac meditata quotidie oratione labefactavit, ideo Galenus *l.* 3. *de Criſibus*, ἕξιν ἀντιλογικὴν eum exercuiſſe refert. Cælius Aurelianus, *l. de acutis* ſcribit *Eum ſemper in curandis ægris ambitione quodam, aliorum Medicorum præſidia, ſive bona ſive mala, rejicere conſueviſſe*. Multa de eodem ſcri-

bit Apulejus, l. 4. Florid. *ASCLEPIADES ille inter præcipuos medicorum, si unum Hippocratem excipias, cœteris Princeps &c.* Macrobius, *l.* 5. *Saturn.* ejus mentionem facit his verbis: *ASCLEPIADES autem, vir inter Græcos apprimè doctus ac diligens, carchesia a navali re existimat dicta: Ait enim navalis veli partem inferiorem Pateram vocari; circa mediam, τράχηλον dici, summamque verò partem Carchesium nominari.*

Opinionem huc adducere liceat, scilicet in varias sectas abiisse diversa genera ASCLEPIADARUM, *ut qui in Co erant alia dogmata sentirent, quam qui in Cnido aut Rhodo.* Perpendenti supracitatum Galeni locum, *l.* 1. *method. c.* 1. mihi in mentem venit sectarum varietatem a locis quos incolebant illi ASCLEPIADES genere, ortam esse.

Multos ASCLEPIADES a secta dictos, legimus in libris antiquis. Titus & Chrysippus ipsum sectæ conditorem audiverant, quam amplexi sunt. Ille *de anima* scripsit, hic *de Lumbricis*, ut tradit Cælius Aurelianus, l. 3. c. 5. Themison Laodicæus scripsit *de tardis passionibus & Epistolas*: Idem ille est qui a Præceptore deficiens, novam sectam condidit dictam Methodicorum, in quem sæpè Galenus invehitur. Priùs illum notaverat Juvenalis, sat. v. *Quot Themison ægros autumno occiderit uno.* Arejus ASCLEPIADIS Prusiensis discipulus, teste Galeno, *l.* 5. *de compos. med.* Niceratus, Julius Bassus, Petronius, Sextius Niger, *diligentissimus medicinæ autor*, inquit Plinius l. 32. c. 3. Diodotus, Claudius, & ARTORIUS noster, qui omnes cum multis aliis pariter ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΙ *ASCLEPIADES* dicti sunt. Alterius medici, sectâ methodici, marmoreum monumentum huc adduci potest, quod eximiæ integritatis repertum est etiam Smyrnæ, & ad Christianissimum Regem a tribus annis transmissum. Hæc leguntur in ejus basi.

Μ. ΜΟΔΙΟΣ ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ	*M. Modius Asiaticus*
ΙΑΤΡΟΣ ΜΕΘΟΔΙΚΟΣ	*medicus methodicus.*

Pectori verò inscriptum erat hoc distichum,

ΙΗΤΗΡ ΜΕΘΟΔΟΥ ΑΣΙΑΤΙΚΕ ΠΡΟΣΤΑΤΑ ΚΑΙΡΕ
ΠΟΛΛΑ ΜΕΝ ΕΣΘΛΑ ΠΑΘΩΝ ΦΡΕΣΙ ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΛΥΓΡΑ.

Alludente postremo carmine Homero canenti de Ægypto;

Πολλὰ φέρει μεμεγμένα ἐσθλὰ δὲ λυγρά.

Facile non esset, tantus legitur apud Antiquos ASCLEPIADARUM Medicorum numerus, singulos securè ad declaratas significationes revocare: Id porrò certum est sæculorum decursu, ASCLEPIADÆOS maximè a secta dictos fuisse. Rem non ingratam me facturum opinor, ASCLEPIADES cæteros, qui legenti mihi occurrerunt, hìc commemorare.

Duo primùm leguntur in inscriptione Gruteriana *p.* 93. quæ Romæ visitur.

TI.

TI. CLAUDIUS ASCLEPIADES
ET CÆCILIUS ASCLEPIADES
EX VOTO NYMFABUS D. D.

ASCLEPIADEM Philini filium Clazomenium memorat ænea tabella referens ſenatus conſultum fœderis a F. Urſino deinde Grutero, *p.* 503. relatum.

Et alium Strabo, *l.* 3. qui primùm in Hiſpania Truditana Grammaticam docuit, & deſcriptionem gentium in iſtis regionibus agentium edidit. Quòd Myrlea ejus patria eadem ſit ac Bithyniæ Pruſa, ideo nonullis placuit hunc cum magno ASCLEPIADE confundere: Verùm hic Pompeii M. temporibus, ille Attali & Eumenis Pergamenorum Regum, interjecto ſæculo.

Quidam legitur Μ. ΑΥΡΕΛ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ in ſtatua fori Trajani memoratus abſque ulla temporis aut exercitii deſignatione; ut & alter in marmore Oxonienſi centeſimo trigeſimo ſexto. ASCLEPIADES poeta tragicus, Iſocratis diſcipulus, ad rem noſtram minùs facit, ut & ille ASCLEPIADES Phliaſius, a Diogene Laertio commemoratus, *in vita Menedemi*. Egregium eſt marmor inter Arundelliana, a Reineſio relatum, *p.* 725. in quo Amilla matrei filia monumentum ſibi, ASCLEPIADI conjugi & Poſteris condit, præſcriptis etiam legibus ſepulcralibus: ΑΜΙΛΛΑ ΜΑΤΡΕΟΥ ϗ τ. λ.

ΘΕΟΥ *Dei* ſeu *Divi*: Eò proceſſerat Græcorum & Romanorum adulatio ut ſuos benefactores pro Diis habuerint: Frequentes inde Auguſtorum Auguſtarumque conſecrationes quas ἀποθεώσεις Græci dicebant, ex S. C. decretæ, ut eorum memoria religioſiùs a poſteris celebraretur. Ne tamen inde Auguſtum, hujus monumenti temporibus, fato functum eſſe opinemur, in cujus fortaſſis gratiam Medicum ARTORIUM honoravit S. P. Q. Smyrnenſis. Illi enim vivo videntique aræ dicatæ ſunt, inquit Horat. l. 2. Epiſt. 1.

Præſenti tibi maturos largimur honores,
Jurandaſque tuum per numen ponimus aras.

Et ode 5. l. 3. *Præſens DIVUS habebitur Auguſtus*. Idem apud Appianum legitur, de bello civ. l. 1. *Quo facto vivus videnſque conſecratus & AUGUSTUS a Populo Romano appellatus*.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Cæſaris Auguſti*: Nullum hic dubium eſt, deſignari feliciſſimum Principem Octavianum, cui ſupra cœteros contingit J. C. Salvatorem noſtrum in cenſu ſuo habere, & lege Regia, Europæ, Aſiæ, Africæque dominari. Quippe qui egregiis cla-

classicorum virorum testimoniis, M. ARTORII & postea Ant. Musæ clarissimorum medicorum opera usus est. Neque tamen quæ hic leguntur Cæsaris Augusti vocabula, secundum numero Imperatorem perpetuò designant, cùm Posterorum dignitates fuerint, quæ in eo veluti cognomen & agnomen. Rectè meo judicio doctissimi Gronovius, Schefferus, & Munkerus, Hyginum Augusti libertum, non aurea Octaviani ętate, sed aut Antoninorum aut inferiorum Augustorum vixisse censent. CÆSARIS nomen Julio sumpsit Augustus, adoptionis jure, quod eorum postea successores semper usurpaverunt. AUGUSTI cognomen Octaviano impositum est, ac inde hujus successoribus ob divinum quid & præstantiam, de quo Dio, *l.* 43. Suetonius, *c.* 7. Græci dixerunt ΣΕΒΑΣΤΟΝ, quasi venerandum & homine majorem.

ΙΑΤΡΟΝ *Medicum*. In monumentis tum Græcis tum Latinis descriptum passim occurrit exercitium laudati defuncti: Inummera ejusmodi nobis suppetunt Medicorum epithaphia. Celeberrimum est illud Agathemeri inter Epigrammata græca relati, & marmora Oxoniensia.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΙΗΤΗΡ ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΜΑΙ,
ΠΑΝΤΟΙΗΣ ΔΕΔΑΩΣ ΚΡΑΙΠΝΟΝ ΑΚΕΣΜΑ ΝΟΣΟΥ
ΞΥΝΟΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΜΟΙ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ ΕΙΣΑ ΣΥΝΕΥΝΩ
ΜΝΗΜΑ ΜΕΤ ΕΥΣΕΒΕΩΝ ΔΕΣΜΕΝ ΕΝ ΗΛΥΣΙΩΙ.

Claudius Aghathemerus medicus hic jaceo,
Omnigeni qui cognoveram præstantissimum remedium morbi.
Commune hoc mihi est, & æque Myrtate conjugi
Monumentum; cum Piis autem nos sumus in Elysio.

Locuples Gruteriana collectio multa suppeditavit hîc describenda pagg. 581. & 632. & seqq.

Roma

Inscriptio	Interpretatio
ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΩΙ ΑΛΚΙΜΩ ΙΑΤΡΩ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ἐ. τ. λ.	*Ti. Claudio* *Alcimo medico* *Cæsaris.*

Romæ ΚΛΑΥΔΙΩΙ ΜΑΚΡΙΤΩΙ ΙΑΤΡΩ *Claudio Macrito medico.*

ΘΕ-

In Asia Pag. 115. 5.

ΘΕΣΙΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΙΗΤΡΟΥ ΞΑΝΘΟΥ ΤΟΥ
ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΣΥΝΒΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΩΝ

Sepulcrum Theodori medici rufi,
Præfecti valetudinarii filii, & Charitis uxoris ejus &
Eorum filiorum.

Θ. Κ.
Λ. ΑΠΟΛΛΟΝΙΩΙ
ΙΑΤΡΩΙ
Μ. Χ.
ΚΑΡΜΗ ἈΝΕΘΙΚΕΝ.

Dis Manibus
Lucio Appolonio
medico
. . . .
Carme posuit.

Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΣΕΙΛΙΑΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣ

Cajus Claudius
Silianus
medicus
Ephesius.

Romæ

ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ
ΚΑΙ ΡΟΥΦΙΝΗΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣ

Cornuti
medici
& Rufines
filiæ.

Apud Ursin. D. M. ARRIUS CN. LIB. HERMES MEDICUS &c.

Aug. ACRONI P. MEDICO AUG. &c.

Taurin. D. M. L. AVIANO. L. F. PUB. VALERIANO MEDICO &c.

Apud Ursin. P. CARM. SOSTHE MEDIC. VI. VIR. AUG. ANCHAR.

Patavii

Romæ

DIS MANIBUS C. CÆCILI C. F. SAB.
AQUILÆ CÆCILIÆ C. L. MOSCHIDI.
C. CÆCILIUS DIÆTUS MEDICUS
FILIO ET LIB. CONJUGI SUÆ PIISSIMIS.

D. M.

Beneventi D. M. Sacrum Marco Casinejo Paeto Medico &c.

Beneventi A. CLODIO A. F. MEDICO &c.

Narbonæ VIV. L. POMPONIA L. L. DIOCLES MEDICUS &c.

Romæ D. M. T. JULIO ROSIANO APOLLINARI MEDICO &c.

Mogontiæ Peregrino Heliodoro Consummatae Peritiae,
MEDICO ET MIRÆ PIETATIS JUVENI CO.
Cominia Faustina Mater Infelicissima F. C.

Budæ D. M. C. Juli Filetionis Domo Africa Med. &c.

Romæ D. M. M. JUNIO DIONYSIO MEDICO &c.

Romæ Menander Medicus V. A. xxi. Titulum Dona Psychæ.

Mediolani V. F. M. PETRONIUS HERAS MEDICUS &c.

Romæ D. M. Sex. Pedio Sex. Lib. Secundo Medico &c.

Comi D. M. C. PLINII VALERIANI MEDICI &c.

Ameriæ HIPPOCRATES ZEUXIDIS. L. MEDICUS
EROTIS HIPPOCRATIS. SOROR.

Concordiæ D. Sempronius Jucundus Medicus Ariminiensis.

Apud Ursinum L. Tauranius L. L. Olympus Medicus Oll. xii.

Tibure TALLUS MEDICUS MAG. H. V.

ZOPYRUS ALEXANDRI F. ALEXANDER MEDICUS.

Brixiæ D. M. THEOPHILETIS MEDICI
SEVERA MARITO CARISISMO.

Interdum clinicis & ocularüs quos pro medicis habebant, suus dicatus est honos; Legitur hæc inscriptio prope collem Hortulanum.

Romæ

TI. LYRIUS TI. CÆSARIS AUG.
SER. CELADIANUS MEDICUS OCULARIUS &c.

Tum

Apud Ursin. Tum SILICIUS MEDICUS AB OCULIS.

P. ATTIUS ATIMETUS AUG. MEDICUS AB OCUL.

Romæ TI. JULIUS AUG. ET AUGUSTÆ CUTISONUS MEDICUS OCULARIUS H. S. E.

Romæ inter portã Appiã & Lat.

CHRESTÆ CONSERVÆ ET CONJUGI CELADUS ANTONIUS DRUSI MEDICUS CHIRURG. BENEMERITI FECIT. EA VIXIT ANN. XVII.

Quin & Medicæ multæ suas habuerunt inscriptiones, sua epitaphia; atque etiam obstestrices, sarcinatrices, Seplasianii, balneatores, unctores, prægustatores, servi a cyatho, a potione, & alii de quibus alias.

At cur ARTORIUM nostrum solo medici titulo ornat cenotaphium, non Archiatri? Honorifica quippe est hæc vox, quæ Principis Medicum designat: Augusti ævo nondum erat in usu. Legitur apud Strabonem, *l.* 14. Κτησιὰς ὁ ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, non ἀρχιατρὸς. Ex G. Xylandri versione a Casaubono recognita, *Ctesias Artaxerxis Medicorum Princeps*: Quibus facile est conjicere illius temporis usum græcè descriptum, latino sermone nostris moribus esse accommodatum. Andromacus Neronis Medicus a Galeno ἀρχιατρὸς nuncupatur, *l. de loc. affec. c.* 1. Mos deinde fluxit medicos tali titulo honorare, quasi & Principum medicos, & medicorum Principes: Dignitatem exhibent multæ antiquæ inscriptiones.

Romæ ad S. Stationi	Budæ in Illyrico
M. LIVIO CELSO TABULARIO SCHOLAE MEDICORUM M. LIVIUS EUTYCHUS ARCHIATROS &c.	D. M. ACTIUS CAJUS ARCHIATER SIBI ET JULIAE PRIMAE CONJUGI INCOMPARABILI U. S. P.

Omnium antiquissima videtur hæc Lampsacensis a doctis. Sponio, heu amico olim meo singulari, Itiner. *l.* 3. *p.* 91. *& a* Curiosissimo Equite Anglo, D. Georgio VVehler, *in suo Itin. p.* 77.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΚΥΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΧΙΑΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ
ΠΟΛΕΙΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΠΡΟΣ ΠΟΛΛΟΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΣΙΝ
ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΑΛΕΙΨΑΝΤΑ
ΛΑΜΠΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΑΠΑΝΩΣ
ΚΑΙ ΑΣΥΝΚΡΙΤΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟ
ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΝ ΧΕΙΛΙΑΣ
ΑΥΤΙΚΗΣ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Senatus ſupple honoravit
Cyrum Apollonii filium
Archiatrum optimum
Civem illuſtrem
Ob multa beneficia
In ſe collata
Splendidè & ſumptuosè & incomparabiliter.
Donatum mille drachmarum
Atticarum, ſenatui.

Ille forte Cyrus eſt, ad quem pertinet hæc Inſcriptio, *in villa Strozzi Florentina*.

CYRUS LIVIÆ DRUSI CÆS. MEDICUS

Græci quippe, patriâ in provinciæ formam redactâ, ſæpè in Urbem properabant, plerumque medicinæ exercendæ, quam ſupra cæteros populos callebant: Ita poſt ſæculum contigit Galeno noſtro, qui Aurelii, Veri, Fauſtinæque gratiſſimus fuit Archiater.

Conſtantinus Imp. illuſtribus privilegiis ſuos Archiatros honorari voluit, l. 12. cod. tit. 41. *Archiatros noſtri palatii nec non Urbis Romanæ &c.* Caſſiodorus, in epiſt. ad Valent. & *Archiatri* & *Archiatrorum comitis* mentionem facit, illius quidem ut Principum Medici, hujus ut Principis inter medicos. Annua ejus ſtipendia memorat Plinius fuiſſe CCL. H-S. quæ ad monetæ Venetæ rationem redacta, facerent Hungaricorum aureorum ſex millia. Egregia ſunt Caſſiodori verba *l. 6. epiſt. 9.* cùm Imperatorem talia dicentem narrat, *Indulge noſtro palatio, habeto fiduciam ingrediendi, fas eſt tibi nos fatigare jejuniis, fas eſt contra noſtrum ſentire deſiderium.* Nullum itaque ἐπίθετον adjungebant primis temporibus Medici officio, quod ſummum & meritò inter Philoſophos cenſebant, valetudinem tuendæ atque recuperandæ dicatum. Aliter egerunt poſteri qui titulos aliquando magnificos addiderunt, aliquando etiam deſignaverunt peculiare Medici officium: Ut etiamnum Barbari Turcæ a Græcis proculdubio edocti, binam faciant medicorum ſpeciem, cujus alii *Sofoi* & *grammatiſmenoi Jatroi*, alii ſimpliciter *Jætroi* nuncupantur. Hi levi duntaxat aut nulla medicinæ cognitione imbuti, medicamentis utuntur & abutuntur, chirurgiam,

giam, pharmaciamque exercentes, & ministros medicinæ se præbentes: *Sofoi* seu sapientes & Philosophi, artem omnium longissimam multo studio comparatam profitentur, adhibitis convenientibus ratiocinationibus, experientias firmantibus. Vide Sponium *Tom.* 2. *p.* 82. Utinam in sola Græcia circulatores & circumforanei, Medici titulo gauderent.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. *Senatus Populusque Smyrneorum.*

Solemnis erat Rerumpublicarum formula. Utrumque vocabulum Rempublicam Smyrnensem hîc complectitur, ut ex sexcentis inscriptionibus patet. Interdum scribebatur solius Populi voluntas, ut in decretis, Fœdus Smyrneorum & Magnetum designatibus ;! Ἔδοξεν τῷ ΔΗΜΩ, *Placuit POPULO*: Deinde porro legitur Στρατηγῶν γνώμῃ, *Ducum consilio*: Hoc est Prætorum & Polemarchi, virorum summa fide & prudentia pacis bellique tempore, civitatis præsidium, custodiam, resque publicas administrantium. Interdum solius Senatus seu consilii, ut in hac inscriptione inter marmora Oxoniensia, n. 2. Ἀγαθῇ τύχῃ ὅτι ἐψηφίσατο ἡ κρατίστη Βουλὴ, καὶ τ. λ. *Bonæ fortunæ: Ut decrevit præstantissimum Concilium &c.* Inde Βουλαῖος dictus est Jupiter, in nummo, ut *Concilis dator*, & Senatores dicebantur Βουλευταί. Hic non describam quæ ad hanc rem facientia in MARCELLINA nostra declarata sunt, *p.* 385. Præter marmora in quibus Senatus populusque indicantur, egregium possideo M. Aurelii nummum æreum, in quo honoratus venit Imperator a Nicomedensium Senatu Populoque hâc epigraphe. ΒΟΥΛΗ. ΔΗΜΟΣ, ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑ. *Communitas Nicomediæ Senatum*, scilicet & *Populum* comprehendens, egregiè designatur viro & fœminâ turritâ; hâc civitatem significante, illo Senatum, qualis ΙΕΡΑ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ in multis aliis repræsentatur.

Ex illis autem verbis, dubium nobis non relinquitur audito Smyrnæ M. ARTORII in patriam revertentis naufragio, Senatum Populumque Smyrnensem hoc ejus honori decrevisse Cenotaphium, quod fortassis statuam promore habuit comitem: Multas enim bases in illis regionibus disjectas audio, interdum etiam cum nominum dignitatumque sculptura: Faxint Superi, ut ad illustris illius Medici gloriam artisque meæ dignitatem, tum Smyrnense decretum, tum ARTORII statua, tum alia ejusmodi monumenta nobis tandem innotescant. Diligentiæ non parcam, quam spe numquam intermoritura fovere animus est.

ΕΤΗΜΗΣΑΝ. Tum ob dignitatem tum ob meritum fortassis & acceptum beneficium, *honoravit* M. ARTORIUM S.P.Q. Smyr-

nensis. Τιμάω quippe idem Græcis erat quàm latinis *habeo in pretio*, *honoro*, *magnifacio*. Illud tamen Τιμᾶν apud Hebraici sermonis peritos, non tantùm honorem sed & subsidium indicat: Quo sensu Commentatores Evangelii Mathæi c. 15. Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, *Honora patrem & matrem* præceptum censent, parentibus liberos præter cultum succurrere debere: Sic Τιμὴ a Τίειν deduci videtur, quod *persolvere* significat, allusione facta ad parentum impensas laboresque. Cultum hoc monumento ARTORIUM Medicum intelligere possumus, ἐκ τοῦ τιμᾶν apud Plutarchum significatione, τὴν Ἀθηνᾶν ἄγουσιν ἐν τιμῇ, quo nihil aliud quàm *Minervam coli* percipimus.

Memorat Reinesius, *p.* 508. columnam marmoream Sardibus repertam, quâ Senatus Populusque Sardianus Ti. Claudium Quirina, tresque ejus filios honoraverat.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ	*Concilium & Populus*
ΚΑΙ Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ	*Et Senatus*
ΕΤΙΜΗΣΑΝ	*Honoraverunt*
ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΛΑΥΔΙΟΝ	*Tiberium Claudium*
ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΥΙΟΝ ΚΥΡΙΝΑ κ.τ.λ.	*Tiberii filium Quirina, &c.*

Quidni hic Quirina prænomen Tiberii acceperit a suo patrono, ut solebant Græci adulatores? ac deinde ob CIVITATES ASIÆ RESTITUTAS Imp. Tiberii nummum ornantes, Sardiani ad Tmolum montem tum Imperatori Tiberio, tum Tiberio Quirina qui suæ civitatis patriæ restitutionem fortassis procuraverat, grata Respublica hoc decretum fecerit? Rectiùs conjiciant peritiores.

Alteram ejusdem forte Tib. Claudii Quirina inscriptionem vulgaverat Gruterus, *p.* 581. 9 quam quòd artem medicam illustret, hîc referre non intermittam. Romæ in hortis S. Pauli ad viam Ostiensem in ara marmorea elegantissima.

ΤΙΒΕΡΙΩΙ ΚΛΑΥΔΙΩΙ	*Tiberio Claudio*
ΚΟΥΙΡΕΙΝΑΙ	*Quirina*
ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙ ΙΑΤΡΟΙ	*Menecrati medico*
ΚΑΙΣΑΡΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΣ	*Cæsarum & propriæ*
ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΝ ΑΡΓΟΥΣ	*Logicæ & Argis*
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΤΙΣΤΗΙ ΕΝ	*Medicinæ conditori in*
ΒΙΒΛΙΟΙΣ ΡΝΣ ΔΙΩΝ	*Libris 156. Dion*
ΕΤΕΙΜΗΘΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΝ	*Honoravit ob*
ΛΟΓΙΜΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΨΗΦΙΣ	*Insignium urbium*
ΜΑΣΙΝ ΕΝ ΤΕΛΕΣΙ ΟΙ ΓΝΩΡΙΜΟΙ	*Familiares senatus cōsulto*
ΤΩΙΕΑΥΤΟΝ ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗΙ ΤΟ ΗΡΩΟΝ	*Suæ sectæ autori*
	Hoc monumentū fecerunt.

Præ-

Præclaram inſcriptionem retulit Reineſius *p.* 499. ſcilicet Pſephiſma Senatus Populique Delii, quo Clinodemo Laboti F. publico ſcilicet Deliorum hoſpiti, & de eorum templo optimè merito, honores decernebantur. ΕΔΟΞΕΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ἐ τ. λ. *Placuit Concilio & Populo &c.* Et egregiam alteram in quâ ob merita, honores cum locis prærogativa in certaminibus, Mendicæo Dioclis F. Cyrenæo, & poſteris ejus tribuuntur.

Superba eſt & inſcriptioni noſtræ maximè affinis quæ Sardibus reperta a Reineſio vulgata eſt, *p.* 334. & a Sponio, noſtro obſer. *Itin. tom.* 3. *p.* 146.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ	*Imperatorem Cæſarem*
ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΟΝ	*Divi Hadriani filium*
ΘΕΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΥΙΟΝΟΝ	*Divi Trajani nepotem,*
Τ. ΑΙΛΙΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ	*T. Ælium Hadrianum*
ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ ΕΥΣΕΒΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ	*Antoninum pium Auguſtũ*
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ Β.	*Tribuniciæ poteſtatis II.*
ΥΠΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ	*Conſulẽ III. patrem patriæ*
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ	*Senatus populuſque*
ΤΩΝ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ	*Sardianorum*
ΕΤΙΜΗΣΑΝ ΗΡΩΑ	*Honoravit Heroem*
ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ.	*Benevolentiæ ejus cauſâ*

Egregias ſequentes inſcriptiones ΕΤΙΜΗΣΑΝ celebrantes hoc loco tranſcribi dignas cenſuimus. Mytilenis ad marmoream baſim.

Gruter, p. 1091. 4.	ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ	*Bonum factum*
	Α ΒΟΛΛΑ ΚΑΙ Ο ΔΑΜΟΣ	*Concilium & Populus*
	ΕΤΕΙΜΑΣΣΕΝ ΑΥΡ.	*Honoravit Aurel.*
	ΑΡΤΕΜΙΔΟΡΟΝ Β. ΤΟΝ	*Artemidorum II.*
	ΤΩ ΥΜΕΝΑΙΩ ΒΟΛΛΕΥΤΑΝ	*Hymenæi Senatorem*
	ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ	*Panegyricum ſolemnium*
	ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΧΙΣΑΝΤΑ	*Principatum exercentem*
	ΕΝΔΟΞΩΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣ	*Glorioſè & honorificentiſſimè*

Nollem ex varia ſcribendi formula quidquam majeſtati epigrammatum detrahi, cùm aliquando quadratarii, aliquando inſcr. prores peccaverint. Lectoris benignitas jis facilè occurret.

A doricè pro Η · ΒΟΛΛΑ pro ΒΟΥΛΗ · ΔΑΜΟΣ pro ΔΗΜΟΣ. ΕΤΗΜΑΣΕΝ pro ΕΤΙΜΗΣΑΝ, vel ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ.

Gruter. p. 427.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ	*Senatus & Populus*
ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ	*Sebastenorum Tectosorgum*
ΕΤΙΜΗΣΕΝ Μ.	*Honoravit Marcum*
ΚΟΚΚΗΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ	*Cocceum Alexandrum*
ΤΩΝ ΕΑΥΤΩΝ ΠΟΛΙΤΗΝ	*Suum civem*
ΑΝΔΡΑ ΣΕΜΝΟΝ ΚΑΙ	*Virum pium*
ΤΗ ΤΩΝ ΗΤΩΝ ΚΟΣΜΙΟΤΗΤΙ	*Et morum honestate*
ΔΟΚΙΜΩΤΑΤΩΝ.	*Spectatissimum.*

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ	*Senatus & Populus*
ΠΡΑΞΙΚΛΗΝ ΝΕΟΜΗΔΟΥΣ	*Praxiclem Neomedis filiū*
ΗΤΙΜΗΣΕΝΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ	*Honoravit septimum*
ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΡΙΣΤΕΩΙ	*Aurea corona pro præmio*
ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΙ ΧΑΛΚΗΙ	*Et effigie ænea*
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΩ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΩΣΙΝ	*Et prima sede in certaminibus*
ΚΑΙ ΣΙΤΗΣΕΙ ΕΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙ	*Et jure epulandi in Prytanæo*
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ	*Ob virtutē & benevolentiā*
ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ	*Et beneficia in patriam*
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΙΑΙ	*Et ob pietatem erga Deos*
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΙ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΡΟΠΟΝ	*Et omnium per omnia*
ΑΡΙΣΤΑ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΣΘΑΙ	*Reipublicæ administrationē*

Gruter. p. 460i 1. Venet. apud Proc. Conta.

Marmor ex insula Paro Venetias allatum ei non multùm est dissimile:

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ	*Senatus & Populus*
ΕΤΙΜΗΣΕΝ ΘΡΑΣΩΝΑ ΘΡΑΣΙΞΕΝΟΥ	*Honoravit Thrasonem Thrasixenis filium*
ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΙ ΜΑΡΜΑΡΙΝΗΙ	*Aurea corona Et effigie marmorea*
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΩΣΙΝ	*Et prima sede in certaminibus*
ΚΑΙ ΣΙΤΗΣΙΝ ΕΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙ	*Et jure opulandi in Prytaneo*
ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΡΧΗΝ	. . . .
ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ	*Bellè & justè*
ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΣ ΤΗΙ ΠΑΤΡΙΔΙ	*Utiliter pro patria*
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ	*Virtutis & benevolentiæ causa*
ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ	
ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΝ	*Erga civitatem.*
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΙ	*Et propter pietatē in Deos.*

Gruter. p. 1159. 11.

Aram

Aram commemorat Gruterus *p.* 1095. 5. in qua videtur ſupplenda lacuna honorifico noſtro vocabulo ΕΤΙΜΗΣΕΝ: Illius ideo inſcriptionem hic tranſcribi concedatur.

ΤΗΝ ΕΠΙ ΠΑΣΗ ΑΡΕΤΗ ΣΩΦΡΟΣΣΥΝΗΤΕ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΙΑΛΛΙΑΝ ΒΑΣΙΛΛΑΝ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΑΣΙ...ΩΣ ΣΑΥΡΟΜΕΝΙΤΩΝ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝ	*Omni virtute* *Prudentia & ſapientia* *Edoctam Jalliam Baſillam* *Senatus & Populus* *Lampraſ. . . . Tauromenitarum* Honoravit *clariſſimam*.

Alteram Inſcriptionem vulgaverat amicus olim noſter Sponius, quam Smyrnæ obſervaverat. Tom. 3. p. 130.

ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ ΜΑΡΚΟΝ ΑΤΤΙΛΙΟΝ ΒΡΑΔΟΥΑ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ ΜΑΡΚΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΠΕΡΠΕΡΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ	*Neocorus Smyrnæorum Populus* *Honoravit Marcum Attilium* *Bradua, Proconſulem* *Curante Marco* *Aurelio Perpero,* *Militum Præfecto.*

Nolim eſſe longior in tranſcibenda inſcriptione Caii Artorii Auli Julii Quadrati a Senatu Pergameno *honorati* tempore Trajani: Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ Eam videre eſt in *Sponii itiner. t.* 3. *p.* 142. Sufficiant hæc monumenta varios honores hac voce ΕΤΙΜΗΣΑΝ deſignantia, & ſi plurima ſint ad manus: Ad cœterorum vocabulorum explicationem progrediamur.

ΗΡΩΑ. *Heroem*. Quid variis temporibus ſignificaverit illa vox, diximus abundè in alio Smyrnenſi monumento, cui inſcriptus eſt ΛΟ. ΜΟΥΡΔΙΟΣ ΗΡΑΚΛΑΣ ΕΤΩΝ Κ̄. ΗΡΟΣ: Ut olim ſolis Deorum filius tribuebatur honorificus ille titulus, ſic poſtea coquis etiam atque pincernis delatus eſt, ut videre eſt apud Homerum, *Odyſſ.* Σ. Meliori jure potuit competere Medico in ſumma artis dignitate conſtituto, ſummâ peritiâ ampliſſimaque πολυμαθία conſpicuo. Docet divinus noſter Hippocrates *l. de inſomniis* ſect. 4. *Decernendas eſſe Diis ſupplicationet ad res quidem proſperas, Soli, Jovi cœleſti, Jovi Cteſio, Minervæ Cteſiæ, Mercurio & Apollini. Ad adverſas verò, Diis averruncatoribus, & Terræ, & HEROIBUS*, καὶ ΗΡΩΣΙΝ *ut gravia omnia avertant, & averruncent*.

Præ-

Præter Heroici honoris amplitudinem, indicat hoc ARTORII monumentum, ipſum jam fato functum fuiſſe, juxta legem *Letho datos Divos habeto* . Vide Cicer. l. 2. de leg. *Quoniam* inquit Plutarchus, in Solone, *pium eſt defunctos exiſtimari ſacros*. ARTORIUS eodem forte modo HEROS nuncupatus eſt, quo Marathonii qui in pugna occubuiſſent, ſic enim Pauſanias *l.* 1. Σέβονται δὲ οἱ Μαραθώνιοι τούτους τε οἱ παρὰ τὴν μάχην ἀπέθανον. ARTORIUM Imperatori ſuo ſervientem miſerè naufragio periiſſe ſupra commemoravimus pag. 439.

Alterum ut HEROEM legimus honoratum fuiſſe a Lyttiorum civitate, ſcilicet etiam defunctum:

ΛΥΤΤΙΩΝ Η ΠΟΛΙΣ	*Lyttiorum civitas*
Τ. Φ· ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΥΙΟΝ ΚΥΡΕΙΝΑ	*T. Flavium Leontii filium*
ΑΚΕΣΤΙΜΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΝ Β.	*E tribu Cyrena Aceſtimum*
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝ Β. ΞΥΣΤΑΡΧΗΝ	*Protocoſmum iterum*
ΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΚΟΝ	*Sacri certaminis quinquennalis*
ΤΟΥ ΚΟΙΝ ΟΥ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ	*Communis Cretenſium*
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ	*Virtutis ergo & perpetuæ*
ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΣ	*In civitatem magnanimitatis.*
ΗΡΩΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΝ	*HEROEM & Coſmopolitam*
Τ. Φ. ΧΑΡΜΑΤΙΩΝ ΤΟΝ	*T. Flavium Charmationem*
ΕΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝΑ.	*Suum patronum.*

Eodem animo Decretum Senatus Thyatiræ ΗΡΩΑ *HEROEM* ſuum civem honorat quod in ſuperioribus adduximus p. 435 Atque etiam Sardianorum decretum ſupra relatum p. 454. in quo tres Heroes, medici ut opinor filii, a ſua civitate honorantur.

Ad majorem hujus epitheti intelligentiam maximè faciunt Luciani verba, *in macrobiis*, Heroicos honores ob collatum beneficium commemorantis, & eo ſpectabilioraquò ad D. Auguſti & M. ARTORII tempora referuntur: Ἀθηνόδωρος Σάνδωνος Ταρσεὺς, Στωϊκὸς κτ.λ. Hoc eſt, *Athenodorus Sandonis, Tarſenſis Stoicus, qui fuit Præceptor Cæſaris Auguſti Dei, cujus precibus Tarſi civitas vectigalibus levata eſt, duos & octoginta annos, agens mortuus eſt in patria: Huic Tarſenſis populus quotannis ſolemnes honores ut HEROI perſolvit*. In Smyrnenſi inſcriptione a Reineſio relata *p. 694.* legitur ΘΕΟΙΣ ΗΡΩΣΙΝ pro DEIS MANIBUS ſeu Inferis: Frequentius verò ΘΕΟΙΣ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙΣ.

ΠΟΛΥΜΑΘΙΑΣ: Hac voce utitur Plato, *l. de leg.* ad indicandam plurimarum rerum notitiam, multijugam rerum variarum eruditionem & diſciplinam: Sic hodie ſonat quæ ſummam unius

rei

rei peritiam designabat. Apud Isocratem, ἐὰν ᾖ φιλομαθὴς, ἔσῃ πολυμαθής. Ut nullus in studiis valde proficere videatur, nisi eorum amore & propensione ducatur. Mirari satis non possum hominum quorumdam malitiam, πολυμαθίαν in vitium vertentium, quasi minùs ille præcipuis suis studiis intentus esset, qui eadem alienis ornaret. Miseriam hanc in Italia sola expertum me profiteor, antiquo Musarum omnium receptaculo. Remittantur ad marmor nostrum, ut olim scelesti ad lapides, qui πολυμαθίαν vituperio quàm laude digniorem censent. Conjectura est M. ARTORIUM non solùm medicæ artis, sed & diversarum disciplinarum quas inter peregrinandum collexerat, peritiâ, Augusto placuisse & suorum popularium gratiam atque honores meruisse.

Inscriptionem vulgavit Th. Reinesius *p.* 458. ut cumque nostræ convenientem.

Η ΠΟΛΙΣ Η ΤΑΙΝΑΡΙΩΝ ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΧΑΡΙΤΩΝΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΝ ΠΟΛΕΙΤΗΝ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣΤΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΝ ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟΥ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ Ψηφίσματι Βουλῆς.	*Respublica Tanariensium* *Tiberium Claudium Charitonem* *Optimum amicum* *Ob sapientiam & incredibilem in gesto adilatu* *Magnificentiam* *Decreto Consilii.*

Alteram observavimus apud eumdem *p.* 358. ΕΥΣΕΒΙΑΣ ΕΝΕΚΑ ΔΟΓΜΑΤΙ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ. *Pietatis causâ, decreto Senatus*: Et apud Gruter. *p.* 1126. ΦΙΛΟΚΑΓΑΤΙΑΣ ΧΑΡΙΝ *ob probitatem*: Et *p.* 1156. ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΙΑΣ ΧΑΡΙΝ *memoriæ & pietatis causa*. Alteram etiam inter marmora Oxoniensia *p.* 150. *Ob virtutem & probitatem, & erga suos benevolentiam*. ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΥΝΟΙΑΣ. *Et pag* 270. *Ob virtutem & justitiam* ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ. ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ. Legitur etiam apud Sponium *t.* 3. *p.* 181. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΕΝΕΚΑ *ob gratum animi monumentum*. Et apud Meursium ΕΥΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΕΝΕΚΑ, *ob benevolentiam & beneficentiam*. Et p. 291. *Placuit Populo &c. honorare Mendicæum Dioclis filium, Cyrenæum ob virtutem & pietatem erga templum, & benevolentiam erga populum Deliacum*. ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΔΗΛΙΩΝ. Non possum mihi temperare quin ex Marmoribus Oxoniensibus transcribam ἐπιγραφὴν ferè similem, & superbissimam, *p.* 276. hoc nostrum marmor illustrantem.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΔΗΛΙΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΛΑΟΔΙΚΗΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΡΣΕΩΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΔΗΛΙΩΝ.	*Popolus Deliacus Reginæ* *Laodicæ Regis Seuleucifiliæ:* *Uxori verò Regis Persei* *Ob virtutem & pietatem* *Erga templum & benevolen-* *tiam* *Erga populum Deliacum.*

Alibi etiam legitur ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ *ob virtutem & prudentiam*. Philomathiæ marmoris nostri congruit honorata Philologia, in hac Ephesina inscriptione a doctiss. Sponio observata & vulgata, itin. *t.* 3. *p.* 132.

Η ΒΟΥΛΗ ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ ΠΟΠΛΙΟΝ ΑΙΛΙΟΝ ΦΛΑΒΙΑΝΟΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝ ΑΣΠΕΝΔΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟΝ ϗ τ. λ.	*Senatus honoravit* *Publium Ælium* *Flavianum Appollodorum* *Aspendium Philologum* hoc est *litterarum amatorem.*

Gruter. 1127. 6.	ΘΕΟΜΝΗΣΤΕΑΝΟΝ ΕΥΝΟΥ ΑΝΙΤΑ ΘΕ ΟΜΝΗΣΤΟΥ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΥΙΟΝ ΦΙΛΟΤΕ ΚΝΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΛΙΤΤΙΩΝ ΠΟΛΕΩΣ	*Theomnestianum* . . . . *Theomnesti proprium* *Filium ob amorem* *Artium, juxta* *Decretum* *Littiorum civitatis.*

Megaræ vidit Sponius, Itiner. *t.* 3. *p.* 221.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΙΒ. ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΑΤΤΙΚΟΝ ΥΠΑΤΟΝ ΕΠΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑ ΤΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ	*Senatus & Populus* *Tib. Claudium Atticum Con-* *sulem* *Ob beneficientiã & benevolentiã* *Erga civitatem.*

Consul autem fuit ille Ti. Claudius Atticus anno v. c. 896. Antoninorum temporibus.

ΧΑΡΙΝ *Gratiâ*, *causâ*, frequenter legitur ἕνεκεν & ἕνεκα ut apud Platonem, *de Legibus*: Et in inscriptione Reinesiana *p.* 756. ΜΝΗΜΟΣΥΝΥΣ ΕΝΕΚΕΝ, & in Itin. Sponii t. 3. p. 85.

ΙΟΥ-

ΙΟΥΛΙΑΝ ΘΕΟΔΩΡΑΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΘΕΟΙΣ.	*Statua Juliæ Theodoræ* *Propter virtutes ejus* *Diis dicata est.*

Eadem porro significatione ΧΑΡΙΝ passim usurpatur, ut in hac egregia Dei Lampsaceni inscriptione apud Gruter. *p.* 95.

ΙΘΥΦΑΛΛΩΙ ΚΟΡΥΝΗΦΟΡΩΙ ΚΗΠΟΦΥΛΑΚΙ ΚΛΕΠΤΟΜΑΣΤΙΓΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΛΑΜΨΑΚΙΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.	*Ityphallo, clavam portanti* *Hortorum custodi, occultè verberanti,* *Beneficientiæ & affectus causa* *Lampsacenorum communitas.*

Æliæ Victorianæ inscriptionem refert Reinesius *p.* 623. alteramque *p.* 812. in quibus ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ *memoriæ causâ*. Et aliam Stabiis repertam cum iisdem vocabulis.

ΜΥΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑ ΘΕΟΤΙΜΩΙ ΤΩΙ ΥΙΩΙ ΕΤΩΝ ΙΓ. ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ.	*Myrinus & Hygiæa* *Theotimo filio* *Annorum* 13. *Memoriæ causâ.*

Spectabilis ea est relata *p.* 708. quæ Romæ visitur ΧΑΡΙΝ ΑΙΩΝΙΟΥ ΜΝΗΜΗΣ, *memoriæ æternæ causa*. Ita docuit Cicero, *Virorum fortium memoriam honore Deorum immortalium consacratam*: ut in nummis Claudii Gothici; Maximiani, Constantii, Chlori, Romuli, Licinium filium videre est MEMORIÆ ÆTERNÆ. Legitur etiam altera Romæ apud eumdem p. 730. ΜΝΗΑΣ ΧΑΡΙΝ, *recordationis causâ*, quamvis rectius ΜΝΕΙΑΣ, ut *p.* 792. ΜΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. Et apud Sponium *t.* 3. *p.* 107.

ΑΥΡΗΛΙΣ ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΣ ΑΥΡΗΛΙΑ ΧΡΥΣΟΓΟΝΗ ΘΥΓΑΤΡΙ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ.	*Aurelis Elpidiphoros* *Aureliæ Chrisogones filiæ* *Memoriæ causâ &c.*

Apud Gruter. p. 126. 13. ΣΥΝΦΕΡΟΥΣΑ ΝΕΙΚΑΝΟΡΙ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ. Atque iterum Apud eumdem *p.* 1142. 6.

ΘΕΟΙΣ

ΘΕΟΙΣ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙΣ ΨΥΧΗ ΑΓΑΘΗ ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑΣ ΥΙΟΣ ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ ΑΙΩΝΑΣ ΙΟΥΛΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΕΖΗΣΕΝ ΕΤΗ ΔΓ.	*Dis manibus* *Anima bona* *Diodorus Vir* *Et Antegenidas* *Filius, memoriæ æternæ causa* *Julia Eclecte* *Fecit* *Vixit annis XLII*
ΘΕΟΙΣ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ ΙΟΥΛ. ΑΚΜΗΙ ΣΥΝΔΟΥΛΗΙ ΑΚΤΙΟΣ ΤΡΟΦΙΜΟΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ.	*Dis manibus* *Jul. Acmæ Conservæ* *Actius Trophimus* *Memoriæ & pietatis* *Causa Posuit.*

At satis exemplorum hæc vocabula illustrantium & fortassis, quàm par erat nimis: Frequens facit scribentis vitium, argumentorum multitudo. Sucurrat mihi velim postulata benevoli Lectoris indulgentia, si ejusmodi Commentariis delectetur. Illâ enim impetratâ, severam studiorum medicorum acerbitatem, suavioribus Musis comtemperare decrevi: Exclament Zoili, mentesque male feriatæ, ut hominem inter stercus & urinam conceptum clamitantes, sic Medicum de febre, putredine, cœterisque miseriis, assiduò cogitare debere Valeant isti homunciones. Vivamus nos & vivat M. ARTORII m emoria.

FINIS

